

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 117/2026
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Соње Јанковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 383/23 од 23.04.2024. године, исправљена решењем истог суда К 383/23 од 28.08.2024. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 126/24 од 01.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Соње Јанковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 383/23 од 23.04.2024. године, исправљена решењем истог суда К 383/23 од 28.08.2024. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 126/24 од 01.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 383/23 од 23.04.2024. године, исправљена решењем истог суда К 383/23 од 28.08.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени ББ је ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 126/24 од 01.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Зајечару К 383/23 од 23.04.2024. године, исправљена решењем истог суда К 383/23 од 28.08.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Соња Јанковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепенем поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, из навода захтева произилази да бранилац истима оспорава чињеничне закључке суда, истичући да је током поступка суд утврдио да је између окривљеног и оштећеног постојало позајмљивање новца, у износу од 300 евра, али је закључио да тај дуг не потиче из односа који је окривљени навео у пријави, већ из неког другог имовинскоправног посла. Бранилац сматра да је такав закључак, резултатат погрешне оцене изведених доказа, те да, с обзиром на то да је постојање дуга између окривљеног и оштећеног утврђено, макар и у спорном износу, у конкретном случају не може бити речи о постојању кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика. У том смислу, бранилац износи и сопствено мишљење, да је, имајући у виду постојање сумње у погледу порекла и основа дуга, суд био дужан, да у складу са одредбом члана 16. став 5. ЗКП, одлучи у корист окривљеног.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, иако се формално позива на повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено - из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног не наводи разлоге који се односе на питање да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ оспорава чињенична утврђења

у правноснажним пресудама, што по оцени Врховног суда, представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава разлоге правноснажних пресуда, чиме указује на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која повреда, као и повреде одредби чланова 16. став 5. и 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић